

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. februar 2015 — H mod Den Europæiske Unions Domstol(Sag C-221/14 P) ⁽¹⁾**(Appel — lønningsregulativ for medlemmerne af Den Europæiske Unions Domstol — tidligere medlem af Personaleretten — ansøgning om medlemskab af den fælles sygesikringsordning (RCAM) — afgørelse — afslag — retsmidler — forsinkelse — afvisning)**

(2015/C 138/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: H (ved dikigoros S. Sagias)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol (ved A.V. Placco, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) H betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg(Sag C-238/14) ⁽¹⁾**(Traktatbrud — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — midlertidigt ansatte i forlystelsesbranchen — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — § 5, stk. 1 — bestemmelser med henblik på at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter)**

(2015/C 138/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til § 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, idet det har opretholdt undtagelser til bestemmelserne med henblik på at forhindre misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der indgås med midlertidigt ansatte i forlystelsesbranchen.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.